

EL GRAN TEATRO DEL MUNDO

de Pedro Calderón de la Barca

Música original de Carles Santos

Direcció: Calixto Bieito

Una coproducció de Barcelona Internacional Teatre i Theater Freiburg

El gran teatro del mundo / Das Grosse Welttheater

Una cantata contemporània interpretada en alemany i castellà

Títol original ***El gran teatro del mundo***
Autor **Pedro Calderón de la Barca**

Música original de **Carles Santos**
Dramatúrgia i Llibret **Josef Mackert i Marc Rosich**
Direcció musical **Clemens Flick**
Disseny d' Escenografia **Rebecca Ringst**
Disseny de Vestuari **Ingo Krügler**
Direcció **Calixto Bieito**

Repartiment

El Autor **Xavier Sabata** *El Mundo* **Leandra Overmann** *Ley de Gracia* **Jana Havranová**
Mortales **Frank Albrecht, Víctor Calero, Lena Drieschner, Iris Melamed,**
Konrad Singer, Nicole Reitzenstein, Martin Weigel, Moritz Knapp / Matteo Meutelet

Música en directe

Una coproducció de **Barcelona Internacional Teatre (BIT)** y **Theater Freiburg**

Amb el suport de

i la col·laboració de

ESTRENA MUNDIAL Theater Freiburg (Friburg, Alemanya), **10 Novembre 2011**, 19.30h

Funcions al Teatre de Freiburg: 10, 12, 18, 19, 25 i 27 de novembre de 2011
20 i 28 de junio de 2012, 1 de juliol de 2012

Durada de la funció: 1h 50 min.

Oberta contractació Gira internacional

Barcelona Internacional Teatre

Barcelona Internacional Teatre és una nova plataforma per a la creació, producció i distribució d'espectacles a nivell internacional. BIT és una iniciativa privada de diverses empreses liderada pel Grup Focus, sota la Direcció artística del reconegut director d'escena Calixto Bieito i la Direcció General de Borja Sitjà, amb una llarga trajectòria en la gestió cultural i la producció teatral en l'àmbit internacional. BIT compta també amb l'assessoria d'un Consell artístic format per personalitats de reconegut prestigi en el món de la cultura com són Sir Brian McMaster, Patrick Sommer, Josep Ramoneda i Gerardo Vera, i amb una àmplia xarxa de socis i col·laboradors entre els quals s'inclouen alguns dels més prestigiosos centres de producció d'arts escèniques de tot el món com són el Birmingham Repertory Theatre, el Young Vic, al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, MC93 Bobigny a París o el Schauspiel Stuttgart a Alemanya.

Manifest artístic de BIT

Amb Barcelona Internacional Teatre (BIT) neix un centre de creació i producció escènica situat a la ciutat de Barcelona. I neix per l'impuls que ens dona la necessitat de canalitzar bona part de les pulsions artístiques que la ciutat de Barcelona, com a importantíssima i referencial capital cultural del sud d'Europa, conté i que, freqüentment, queden diluïdes. La necessitat de crear un marc en el qual aquestes sinèrgies puguin veure la llum i desenvolupar-se d'una manera lliure i, valgui la redundància, creativa. I per últim, la necessitat d'obrir ponts, donada l'extrema proximitat que avui en dia existeix entre indrets que fins no fa gaire ens resultaven remots, entre les persones i entre els seus artistes, per facilitar l'intercanvi, la comunicació, el mestissatge artístic i, en definitiva, la relació cultural entre la gent i els creadors de procedències i disciplines diverses.

Aquestes necessitats condicionen, de forma altament positiva, el punt de partida d'aquest projecte que és, per definició, internacional, pensat des de la societat civil, dissenyat per i per als artistes i amb una profunda vocació de convertir-se en una eina que creï un espai emblemàtic d'expressió de la creació contemporània.

Entenem com a creació contemporània aquells espectacles teatrals, musicals, instal·lacions, concerts i, en definitiva, tots aquells productes fruit de la creació que tractin diferents aspectes de la realitat que ens envolta i que per això es converteixen, valgui el tòpic absolutament vigent, en "mirall de la realitat actual".

Reflexionem de manera política o poètica, social o personal, provocadora o metafòrica, transgressora o reflexiva. O potser de totes aquestes maneres a la vegada. Això representa la recerca d'una mística, és a dir, dels no declarats secrets de la vida.

Ens sembla fonamental que un projecte que aspira a ampliar la comprensió del fet teatral abasti un altre tipus de qüestions. És imprescindible –altra volta la necessitat ens impulsa– anar més enllà i engreixar la idea del teatre amb altres plantejaments ideològics i estètics i amb altres

"imaginacions" incidint positivament en el desenvolupament de les persones cap a un major nivell d'autoconsciència, coneixement i cultura. Aquesta és una qüestió central per a la societat actual. Es tracta, en definitiva, de desenvolupar la idea de l'ésser humà d'avui en dia, vist, recreat i imaginat des de la mirada dels artistes contemporanis.

Els espectacles que proposem seran multidisciplinars, nous i singulars; inspirats, com hem dit abans, en la trobada d'artistes de diferents disciplines, nacionalitats i cultures que, amb les seves vivències, puguin obrir noves portes a la reflexió i a la imaginació del públic.

El teatre és un bell art basat en el treball d'uns actors i en un text, però ha d'alimentar-se necessàriament de les experiències d'altres camps creatius: la música, la dansa, les arts plàstiques i les tecnologies han de contribuir a fer possible aquest moment apassionant que es produeix quan un contempla un espectacle, on tot sembla nou, res repeteix alguna cosa vista anteriorment, on per un moment assistim a una autèntica estrena.

El teatre com a esdeveniment excepcional fruit de la innovació i l'originalitat. Un fet teatral on els límits són gairebé infinits. Un teatre construït des de la llibertat artística, el compromís i la responsabilitat ciutadana.

Sent conseqüents amb aquesta llibertat artística, el Barcelona Internacional Teatre (BIT) no tindrà seu d'exhibició fixa. És a dir, escollir el millor teatre, el millor espai per a cada espectacle. Cap impediment, cap fre, ni tan sols les parets, enfront la creativitat. Permetin-me que parafrasegi a Z. Bauman en positiu i que, plagiant la seva idea fonamental de "societat líquida", parli d'un "teatre líquid".

Un teatre canviant al ritme imposat pels projectes creatius.

Calixto Bieito, juliol 2011

***El gran teatro del mundo*, primera coproducció de Barcelona Internacional Teatre**

La primera gran producció que presentarà Barcelona Internacional Teatre és la punta de llança de les moltes que s'auguren i és una manifestació d'intencions que s'erigeix com a full de ruta d'aquest gran projecte internacional.

El gran teatro del mundo (c. 1635), auto Sacramental de Pedro Calderón de la Barca, es considera l'obra mestra del seu gènere, expressió màxima de la estètica barroca i com una de les millors del seu autor. El text es basa en la interpretació moralista i al·legòrica de l'època de la vida humana: tothom, des de el Rei fins al Pobre, interpreta un paper al gran teatre del món.

El Teatre de Friburg, pel qual Calixto Bieito ha signat anteriorment la posada en escena de les òperes *Elektra*, de Richard Strauss (2007, espectacle pel qual Bieito va ser escollit un dels directors d'escena més destacats per l' anuari de la prestigiosa revista *Opernwelt*); *La vida breve*, de Manuel de Falla (2009); *Le Grand Macabre*, de Györgi Ligeti (2010); i *Aus Deutschland*, de Mauricio Kagel (gener de 2011), ha volgut afegir -se al projecte de BIT amb la coproducció d'aquest primer espectacle que, con la incorporació de la música de Carles Santos, sintetitza també dues grans tradicions barroques europees: l' espanyola, amb autors como Calderón, i l' alemanya, amb compositors com Haendel.

L' equip artístic

Calixto Bieito i el compositor Carles Santos tornen a reunir-se després de l' èxit de *Tirant lo Blanc* (2007) per crear per Barcelona Internacional Teatre *El gran teatro del mundo*, una cantata contemporània a partir de l'obra de Calderón de la Barca interpretada en alemany i castellà. Al repartiment destaquen cantants com el tenor català Xavier Sabata o la mezzosoprano sèrbia Leandra Overmann (que ha treballat en nombroses ocasions amb Calixto Bieito, la més recent a *Mahagonny*, per l'Òpera de Flandes) junt amb actors de la companyia del Teatre de Friburg.

Josef Mackert (dramaturg en cap del Teatre de Friburg) i Marc Rosich (col·laborador habitual de Bieito en espectacles com *Plataforma*, *Tirant lo Blanc*, *Don Carlos* o *Voices*) s'han encarregat d'elaborar el llibret i adaptar el text original perquè part dels versos escrits per Calderón de la Barca puguin ser cantats.

Sobre el fet de tornar a treballar amb Santos i Rosich en una creació a partir de un clàssic de les lletres hispàniques, diu Bieito "Serà un espectacle molt diferent a *Tirant lo Blanc*. Aquell era una festa mediterrània, molt sensual, tanmateix el text de Calderón ve de l' España profunda i es molt més sever. Serà una gran litúrgia sobre el sentit de la vida, amb moments amb humor, però en d'altres moments amb sentit tràgic. Pel que fa a la música, tindrà un pes molt important: Santos ha escrit moltes partitures y moltes àries. Els Mortals són papers parlats, en alemany, mentre que Déu, el Món i el Nen s' expressen cantant en castellà."

Notes de dramaturgia

Calixto Bieito torna a Calderón després que, fa més de deu anys el seu muntatge ja clàssic de *La vida es sueño* significués el tret de sortida a la seva imparable carrera internacional. I per aquest retorn ha elegit l'auto sacramental *El gran teatro del mundo*, un text bàsic, essencial, mancat de tota trama, que desplega fins a les seves màximes conseqüències el tòpic barroc de la vida vista com una obra de teatre en la qual tots representem un paper. El vers de Calderón ha estat convertit en un llibret per a set actors i quatre cantants que combina el text parlat (traduït a l'alemany) amb les parts cantades (seguint l'original en castellà). Així la peça s'entretéixeix a partir de la idea bàsica que la música vocal es reserva als personatges en l'esfera d'allò diví (l'Autor, el Món, la Llei de Gràcia), mentre que el teatre de text correspon al grup dels mortals, encarregats de representar la comèdia de la vida. La partitura de Carles Santos, amb el seu inconfusible toc formal però festiu, casa a la perfecció amb l'artifici barroc, atomitzant i polvoritzant alquímicament les sonoritats ja de per si màgiques del vers de Calderón.

El principal esforç en el treball dramàtic ha consistit en neutralitzar els paisatges més moralitzants de l'auto sacramental original per aprofundir en el pessimisme existencialista de Calderón i mostrar-lo al públic nuu, en la seva màxima cruesa. D'aquesta manera la proposta, un cop arraconat tot maniqueisme teològic, se centra en la gran al·legoria de l'existència vista com un sense sentit: com tots els mortals hem estat llançats a l'escenari de la vida sense cap possibilitat d'assaig previ i com, carregats de dubtes i preguntes sense resposta, hem d'assumir sense queixar-nos el paper que ens ha assignat l'atzar. Despellar de tota pàtina adoctrinadora el text de Calderón ens descobreix un cru anàlisi del curt i capritxós camí que ens porta del bressol al sepulcre.

La recerca de l'essència de la versió del text s'ha traduït en una proposta escènica centrada en la fisicitat gairebé pictòrica dels cossos: els homes, nascuts al món per obra d'una Mare Terra ja exhausta, atrotinada, s'enfronten a l'existència *seminus*, en un escenari buit i amb els mínims elements d'*atrezzo* per afrontar la vida. En aquest espai, entre cadafal i camp de joc, els mortals llancen al buit les seves preguntes sobre la vida, però, com a resposta, només troben el silenci d'un autor que ha abandonat la seva creació, un silenci que ressona torbador en el cel copat per la inquietant instal·lació tubular de l'escenògrafa Rebecca Ringst. Aquest misteriós conjunt de cilindres metàl·lics, fa de contrapunt visual a una partitura on Carles Santos ha escollit com a protagonistes les sonoritats barroques de l'orgue i l'harmònim.

Marc Rosich

CARLES SANTOS

Compositor

Carles Santos, Vinaròs (Castelló) 1940. Músic de formació clàssica. Des de 1978 es dedica exclusivament a la composició i interpretació de la seva pròpia obra.

A part de la producció musical hi ha una sèrie d'obres que per les seves característiques pluridisciplinàries són presentades en l'àmbit teatral. Les més significatives poden ser: Arganchulla Arganchulla Gallac 1987 Tramuntana-Tremens 1989. La Grenya de Pasqual Picanya 1991. Asdrúbila 1992. Figasantos-Fagotrop: missatge al contestador, soparem als nou 1996. L'esplèndida vergonya del fet mal fet 1995. La pantera imperial 1996/97. Ricardo i Elena 2000. L'adéu de Lucrècia Borja 2001. Sama Samaruck Samaruck Suck Suck 2002. Lisístrata 2003 El Compositor La Cantant El Cuiner i La Pecadora 2003-2004 El Barbero de Sevilla 2005, La meua filla sóc jo 2005. El fervor de la perseverança 2006. Brossalobrossotdebrossat 2008. Al maig del 2009 al Teatre Lliure (on és compositor resident) el concert per a Orquestra PITURRINO FA DE MÚSIC i el 7 d'octubre de 2010 també al teatre Lliure estrena Chicha Montenegro gallery.

L'agost 2002 estrena el concert per a piano sol NO AL NO al Festival d' Edimburg i al gener de 2007 estrena al Teatre Lliure de Barcelona, la composició He de ser castigat per no estimar mai ningú.

Totes estes obres han estat representades en diversos festivals i teatres: Edimburg International Festival, Festival Automne de Paris, Hebbel Theater de Berlín, ETI- Roma, Festival tardor de Madrid, Antiga Nau de Tallers Generals de Sagunt, Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure,...

També ha realitzat composicions musicals per a grans esdeveniments com les Fanfàrries de les Cerimònies Olímpiques i Paralímpiques Barcelona' 92, o la Fanfàrria Biennal per a 2.001 músics, en motiu dels actes d'inauguració de la Biennal de les Arts de València i al novembre del 2001 es va presentar la versió escènica de la Cantata l'adéu de Lucrècia Borja, estrenada a València el mateix any, per a la inauguració de la nova seu del Teatre Lliure a Barcelona.

Carles Santos, ha rebut diverses mencions de la seva labor i projecció artística:

Premi Ciutat de Barcelona a la Projecció Internacional 1996, Premi Ciutat de Barcelona Música 1993, Creu de Sant Jordi Generalitat de Catalunya 1999, FAD 1998, Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya 1990, Premi Nacional de Teatre 2001 de la Generalitat de Catalunya, Medalla d'Or del Cercle de Belles Arts 2007. Millor obra Parateatral 2008 per l'Associació de crítics de Barcelona per BROSSALOBROSSATDEBROSSOT 2008, Medalla d'or de la universitat Jaume I de Castelló. En tota la seua trajectòria, ha rebut diversos premis MAX i el Premi Nacional de MUSICA 2008.

JOSEF MACKERT

Dramatúrgia

Nace en Karlsruhe, Alemania. Licenciado en Filosofía, Literatura e Historia por las universidades de Friburgo, París y Berlín. Ha trabajado como editor literario: en 2011 con Heiner Goebbels y Barbara Mundel: El corazón de la ciudad. Recherchen zum Stadttheater der Zukunft). Ha publicado ensayos y artículos en prestigiosas publicaciones alemanas sobre artes escénicas como Theater Heute, Die Deutsche Bühne y Theater der Zeit.

Como dramaturgo ha trabajado con directores de escena de prestigio como Sebastian Baumgarten, Calixto Bieito, Christoph Frick, Thomas Krupa, Marcus Lobbes y Joachim Schloemer, entre otros.

Profesor de Dramaturgia y Literatura dramática en la Universidad de Friburgo (Alemania).

Director artístico del festival Baden-Württembergische Theatertage en 2009.

Miembro del Jurado del festival Mülheimer Theatertage 2010.

Actualmente es Dramaturgo jefe del Teatro de Friburgo.

MARC ROSICH

Dramatúrgia

Licenciado en Periodismo y Traducción e Interpretación en inglés y árabe. Dramaturgo, director, actor accidental y traductor literario. Formado como dramaturgo en L'Obrador de la Sala Beckett, donde actualmente imparte clases de escritura teatral.

Co-autor junto a Calixto Bieito de las siguientes dramaturgias de producciones del Teatre Romea: Don Carlos, a partir de la obra de Friederich Schiller (2009, Nationaltheater Mannheim, Festival Grec Barcelona, CDN Madrid) y de las novelas Tirant lo Blanc de Joanot Martorell (2007, Schauspiel Frankfurt, Hebbel am Ufer Berlin) (Premio de la Crítica Barcelona Mejor Dramaturgia 2008, Finalista a los Premios MAX 2008, mejor adaptación) y Plataforma de Michel Houellebecq (2006, Festival de Edimburgo, Teatro Bellas Artes Madrid. Finalista a los Premios MAX 2007, mejor adaptación). También ha firmado junto a Bieito la dramaturgia del espectáculo Voices, a modern passion (2010, Betty Nansen Teatret, Copenhagen / Festival de Bergen/ Festival Facyl Salamanca / Festival Grec / Residenz Theater, Munich) Ha firmado también las versiones dramáticas de las novelas Pedra de Tartera de Maria Barbal (2010, TNC, Barcelona, dir. Lurdes Barba) y junto con el director Rafel Duran, de Mort de dama de Llorenç Villalonga (2009, TNC, Barcelona) (Premio Escènica 2010 a la mejor adaptación). Ha realizado junto con el director Andrés Lima la adaptación a partir de diferentes textos de Shakespeare Falstaff (2011, Centro Dramático Nacional, Madrid). Acaba de realizar Un fantasma a casa, adaptación de Blithe Spirit de Noel Coward (2011, Teatre Borràs, dir. Antonio Calvo).

Entre sus textos originales se encuentran las obras Car Wash, tren de rentat (2011, Staatstheater Stuttgart / Teatre Romea, dentro del proyecto "People, Cars & Crisis", dir. Anette Pullen), Rive Gauche (2011, Sala Muntaner, Barcelona, dir. Rafel Duran) (Finalista a los Premios Butaca 2011, al mejor texto), Vittoria (2010, Club Capitol, Barcelona, dir. Antonio Calvo), N&N, nuria i nacho (2009, Sala Beckett, Barcelona, dir. Antonio Calvo), Enfermo Imaginario (junto con Pau Miró, 2009, Teatre Condal, Barcelona, dir. Antonio Calvo), Party Line (2008, Sala Beckett, dir. Andrea Segura), De Manolo a Escobar (2008, Teatre Condal, Barcelona, dir. Xavier Albertí), Duty Free (2007, Teatre Talia, Valencia, dir. Antonio Calvo), Surabaya (2005, Teatre Romea, Barcelona, obra finalista al Premio Fundación Romea 2004, dir. Sílvia Munt), Copi i Ocaña, al purgatori (2005, Teatre Tantarantana, Barcelona, dir. Júlio Álvarez) y Unhappy Meals (2003, Teatre Malic, Barcelona, dir. Marc Rosich).

Colaborador habitual, en sus diferentes ediciones, del Festival de Ópera de Bolsillo y Nuevas Creaciones, como libretista de ópera, ha colaborado con el compositor Agustí Charles en la ópera en dos actos LByron, un estiu sense estiu (Gran Teatre del Liceu / Staatstheater Darmstadt / Teatros del Canal, 2011 dir. Alfonso Romero) y la pieza de cámara La Cuzzoni, esperpent d'una veu (Staatstheater Darmstadt / L'Auditori de Barcelona / Teatro Albéniz, 2008, dir. Alfonso Romero).

REBECCA RINGST

Escenografa

Rebecca Ringst nació en Berlín. Estudió Escenografía y Diseño de Vestuario en Hochschule für Bildende Künste Dresden. En el Theater am Ufer Berlín, realizó sus primeras escenografías y vestuarios para el coreógrafo y director Howard Katz. Tras obtener una beca por el Centro de Arte Europeo Hellerau en Dresden, Rebecca Ringst destacó notablemente con su trabajo en teatro basado en el video arte. Después de estudiar electrónica y video arte en la Escuela Superior de Diseño de Barcelona, estuvo trabajando como asistente del diseñador Alfons Flores. Desde 2007 realizó escenografías para la directora de ópera Elisabeth Stöppler. La última en el 2011 fue *Ballo en Maschera* en la Semperoper Dresden. En 2009 creó la escenografía para la ópera *Rosenkavalier*, dirigido por el director Stefan Herheim en la ópera de Stuttgart, trabajo con el cual obtuvo el premio "mejor escenografía del año" de la revista *Opernwelt*. Empezó a colaborar con Calixto Bieito trabajando como video artista y desde el 2008 como escenógrafa, en montajes teatrales como *Brand*, de Ibsen para el Teatro Nacional de Oslo, *Don Carlos* en el Teatro Nacional de Mannheim (coproducción con el Teatre Romea) y *Voices* para el Betty Nansen Teatret de Copenhague.

También ha realizado escenografías para Bieito en sus puestas en escena de óperas como *Armida*, de Gluck y *Diálogos de Carmelitas*, de Poulenc en la Komische Oper de Berlín; *Aida*, de Verdi en la Ópera de Basilea, *Fidelio* en la Bayerische Staatsoper de Munich y *Mahagonny* para la Ópera de Flandes. Para el Teatro de Freiburg ha realizado también las escenografías de las óperas con dirección de Calixto Bieito: *La Vida breve*, *Le Gran Macabre* y *Aus Deutschland*.

INGO KRÜGLER

Figurinista

Estudió diseño de moda en Londres y Berlín, graduándose por el prestigioso Central Saint Martins College of Arts and Design. Su primera experiencia profesional en la industria de moda fue trabajando con Jean-Paul Gaultier y John Galiano en París. Poco después se mudó a Viena donde trabajó como asistente en los mejores teatros. También diseñó el vestuario para la Opera Bastille en París, la Opera de Munich y el Festival de Salzburgo. Entre otros, ha trabajado con los siguientes directores: Michael Haneke, Robert Carsen, David Alden, David Pountney, Thomas Langhoff, Christine Mielitz, Stefan Herheim, Harry Kupfer y Gottfried Pilz. Diseñó el vestuario para varias producciones teatrales dirigidas por Tim Kramer (entre otras: *Nora*, *Las alegres comadres de Windsor*, *La comedia de los errores*, *El jarrón roto*, *The End of the Beginning*, *Hamlet*) en Viena, St. Pölten y St. Gallen; también ha diseñado para musicales dirigidos por Joseph E. Köpplinger (entre otros: *Evita*, *Jesus Christ Superstar*, *Blood Brothers* y *The Rocky Horror Picture Show*). Desde entonces trabaja en todos los géneros de teatro y ópera (por ejemplo: *Las bodas de Figaro*, dirección: Tatyana Gürbaca, para la Opera Novosibirsk, *Irma La Douce*, dirección: Peter Wohldorf y *Jenufa* dirección: Calixto Bieito, para la Staatsoper de Stuttgart). En la temporada 2007/2008 diseñó el vestuario para la ópera de Verdi *Un ballo in maschera*, dirección Freo Majer, Augsburg Theater así como para *Brand* de Ibsen (dirección de Calixto Bieito para el National Theater de Oslo, en coproducción con el Festival de Bergen- Noruega). En 2008 diseñó el vestuario para la ópera de Massenet *Werther* en el Oldenburg Theater dirección: Elisabeth Stöppler, así como para *El hombre de La Mancha*, dirección: Joan A. Rechi en el teatro de Friburgo (Alemania). Para Calixto Bieito ha realizado también los diseños de vestuario de las óperas *Lulú* (Teatro de Basilea, 2008), *Armida* y *Gespräche der Karmelitinnen* (Kommische Oper de Berlín 2009 y 2011) y *Mahagonny* (Ópera de Flandes, 2011) y de las obras *Don Carlos* (Teatro Nacional de Mannheim, 2009) y *Voices* (Festival de Bergen 2010).

CLEMENS FLICK

Direcció musical

Estudió piano con los Profesores Fany Solter y Miguel Proença, en la Escuela Superior de Música de Karlsruhe de 1999 a 2005. Estudió dirección musical con el profesor Hans-Dieter Baum en la Escuela superior de Música "Hanns Eisler" de Berlín. Asistente de la Ópera de Cámara de Schloss Rheinsberg y en "Classic Oper Air" en el Gendarmenmarkt de Berlín. En 2005/06 estudios de postgrado en la Schola Cantorum de Basilea. Ha realizado conciertos con la Orquesta Sinfónica de Berlín, la Filarmónica de Neubrandenburg, la Orquesta Sinfónica de Berlín y la Filarmónica de Dresde. Desde la Temporada 2006 / 7 trabaja para el Teatro de Friburgo, en las óperas Idomeneo, El Barbero de Sevilla, Mitridate además de como director musical y pianista de conciertos para niños.

CALIXTO BIEITO

Ha estat director artístic del Teatre Romea de Barcelona (teatre gestionat pel Grup Focus) de 1999 fins a 2011. També va ser Director artístic convidat del Festival Internacional de las Artes de Castilla y León a les edicions de 2010 i 2011. Des de juliol de 2011, Bieito és Director artístic de Barcelona Internacional Teatre (BIT), una plataforma per a la creació i distribució internacional d'espectacles que vol potenciar la col·laboració d'artistes d'arreu del món.

Bieito ha rebut, entre molts d'altres guardons, el Premi Ciutat de Barcelona 2010 a la Projectió Internacional, el Premi de Cultura Europeu 2009 de la Fundació Europea de la Cultura Pro Europa per la seva feina de direcció escènica d'òpera; premi Tendències 2008 al creador consolidat atorgat pel diari El Mundo; Premi de la Crítica Teatral de Barcelona al millor director del 2007 per Plataforma, pel qual va obtenir també els premis de votació popular Butaca 2007 al millor director i al millor espectacle; el premi Herald Archangel al millor artista del Festival d'Edimburg 2003 per Hamlet (amb la companyia del Birmingham Repertory Theatre); el premi al millor director atorgat per The Irish Times - ESB Theatre Awards per Comedias Bárbaras (Festival d'Edimburg 2000) i el Premi de l'Associació de Directors d'Espanya per la direcció de La vida es sueño (2000). Bieito va ser inclòs en la llista d'artistes més importants del 2007 per la prestigiosa revista alemanya d'òpera Opernwelt.

El 1997 presentà al Festival d'Edimburg la seva versió de la sarsuela *La verbena de la Paloma* i des de llavors no ha parat de treballar als escenaris internacionals amb espectacles com *La vida es sueño*, de Calderón, estrenada el 1998 en anglès al Festival d'Edimburg, el Barbican Theatre de Londres i el BAM de Nova York amb la companyia del Royal Lyceum Theatre i el 2010 al Teatro San Martín de Buenos Aires en una nova coproducció del Teatre Romea i el Complejo Teatral de Buenos Aires. Altres espectacles internacionals: *Comedias bárbaras*, de Valle-Inclán, estrenada en anglès el 2000 a Dublín; *Macbeth* amb la Münchner Kammerspiele estrenada el 2001 al Festival de Salzburg; *Hamlet*, amb la companyia del Birmingham Repertory Theatre, estrenada a Edimburg, Birmingham i Barcelona, *Celestina*, en versió anglesa, al Festival de Edimburg de 2004. *Brand*, de Henrik Ibsen estrenada al Festival Internacional de Bergen i el Festival Ibsen de Oslo. *Lulu*, de F. Wedekind pel Teatre Nacional de Mannheim (Alemanya); *Stemmer* (Voices), coproducció del teatre Betty Nansen de Copenhage i el Festival de Bergen, con estreno mundial en Noruega en 2010.

Per al Teatre Romea ha dirigit i estrenat a Espanya, el Regne Unit, Alemanya, França, Noruega, Finlàndia, Itàlia i Mèxic: *La vida es sueño* (1999/2000), *Macbeth* (2003); *La ópera de cuatro cuartos* (2003/ 2004); *El rey Lear* (2004); *Peer Gynt* (2006); *Plataforma* (2006/ 2007); *Tirant lo blanc* (2007/ 2008) i *Don Carlos* (2009).

La labor de Bieito també és molt aplaudida dins el **circuit operístic internacional** per el qual ha firmat la direcció escènica de títols com *Carmen*, de Bizet; *Un ballo in maschera*, de Verdi, *Don Giovanni*, de Mozart *La Fanciulla del West* de Puccini, *Elektra*, de Strauss; *L' holandès errant* i *Parsifal* de Wagner, *Lulú*, de Alban Berg, etc. pels grans teatres d'òpera del Regne Unit, Dinamarca, Alemanya, Irlanda, Holanda, Bèlgica, Suïssa i Itàlia.

XAVIER SABATA

Xavier Sabata nace en Avià el 1976. Se gradúa en interpretación teatral en el Institut del Teatre de Barcelona. Paralelamente, cursa estudios superiores de saxofón obteniendo una mención honorífica, pero dedica todos sus esfuerzos a su primera gran pasión que es el teatro. Sus inicios profesionales están asociados a la actividad teatral en la ciudad de Barcelona. Entre los años 1996-2004 participa en toda clase de producciones, trabajando con las más prestigiosas compañías y actuando en los principales escenarios de Barcelona. Durante esta época nace una intensa necesidad de cambio de disciplina artística que lo llevará – conmovido por la música y la poesía anterior al s.XIX – a estudiar canto histórico. Entre los años 2002-2006 estudiará en el departamento de música antigua de la ESMUC dentro del aula de Marta Almajano, perfeccionándose en Alemania en la Hochschule de Karlsruhe en Liedgestaltung con Hartmut Höll y Mitsuko Shirai.

A partir de aquí, toda su actividad artística gira al rededor de la música y de la interpretación con criterios históricos. Desarrolla, igualmente, una importante tarea de búsqueda y exploración de repertorios desconocidos.

Colabora regularmente con directores como Rene Jacobs, Alan Curtis, Gabriel Garrido, Fabio Bonizzoni, Jean-Pierre Canhiac, Diego Fasolis, Fabio Biondi, Emilio Moreno, Andrea Marcon, Kenneth Weiss, Aaron Zapico, and William Christie. Con los que ha cantado en las principales salas de conciertos europeas y de Estados Unidos así como en los festivales más prestigiosos. Xavier Sabata Corominas ha grabado para Harmonia mundi Iberica and EMI/ Virgin Classics y Winter and Winter. En 2008 cantó el rol de Gernando en la ópera de Handel *Faramondo* en una grabación para EMI/ Virgin Classics, que fue galardonada con los premios: “Deutschen Schallplattenkritik”, “diapason d’or”, “Grammophon editor’s choice” y “diapason decouverte” y premiada también como mejor producción de CD de ópera por la academia “Charles Cros”.

Su repertorio operístico abarca el primer y segundo barroco y la ópera contemporánea, de su ya basta trayectoria operística podríamos destacar los siguientes roles: Ottone en *La Incoronazione di Poppea* de Monteverdi; Madre en *Il Sant’Alessio* de Stefano Landi; Pisandro en *Il Ritorno di Ulysse in patria* de Monteverdi, Endimione en *La Calisto* de Cavalli, de Handel ha cantado: Polinesso en *Ariodante*, Ottone en *Agrippina*, Egeo en *Teseo*, Goffredo en *Rinaldo*, Gernando en *Faramondo*; de Vivaldi: Perseo en *Andromeda Liberata*, Ruggiero y Medoro en *Orlando Furioso*; Fürst Go-Go en *Le grand Macabre* de Ligeti, Mignon en *Aus Deutschland* de M. Kagel, entre otros roles.

Algunos de sus futuros proyectos serían: Iarba en *La Didone* de Cavalli, El Autor en *El Teatro del Mundo* de Calderon de la Barca dirigido por Calixto Bieito, Grabación para DECCA de Alessandro de Handel, grabación de Solimano (rol Selimo) de David Perez para Harmonia Mundi; Tolomeo en *Tolomeo* de Handel, Rinaldo en *Rinaldo* de Handel, entre otros.

LEANDRA OVERMANN

Mezzosoprano

Nacida en Belgrado. Realizó estudios de canto con su madre Djurdjevka Cakarevic, ex *prima donna* de la Ópera Nacional de Belgrado, y en el Conservatorio Santa Cecilia en Roma, así como estudios de piano. Sus primeros trabajos fueron en Detmold y como miembro del coro de la ópera de Basilea, último paso hacia la carrera en solitario como mezzo-soprano trabajando en la Ópera de Bonn, desde 2001 hasta 2006, en la Ópera Estatal de Hannover desde el año 2006, en la Staatsoper de Stuttgart - con papeles como Azucena (Il trovatore), Éboli (Don Carlos), Amneris (Aida), la Mrs. Quickly (Falstaff), Kundry (Parsifal), Santuzza (Cavalleria Rusticana), Küsterin (Jenufa), madre (Al gran sole carico d'amore), Clitemnestra (Elektra), etc. Intérprete invitada en numerosas ocasiones en los teatros de ópera de Munich, Dresde, Hamburgo, Madrid, Valencia, Barcelona, Teatro alla Scala di Milano y en el Festival Internacional de Edimburgo y el Teatro Nacional de Viena - 2006 / 7. Con el Teatro de Friburgo, como Clitemnestra en Electra, con dirección escénica de Calixto Beito (2007 nominación para vocalista femenina del año por la revista Opernwelt), 2008 / 9, Abuela (La vida breve, también con Beito), en 2009/10 Doña Tita ¡Olé! Die Zarzuela-Show y Mescalina (Le grand macabre, nominación de 2010 para vocalista femenina del año en Opernwelt), Narradora en 2010/11 Aus Deutschland, El Mundo 2011 / 12 (El Teatro Gran Mundo) - 2011/12 debut como director de Das Kind und die Zauberdinge, de Ravel.

BIT BARCELONA INTERNACIONAL TEATRE

T +34 93 554 35 08 - M +34 610 77 98 34
C/Àvila 149-155, 08018 Barcelona (Spain)

www.bitbarcelona.com

Lidia Giménez

lgimenez@bitbarcelona.com